

Pinstrup: Jeg mener som sagt, at det er politisk Styverfænger, intet andet. Det ærede Medlem ved jo nok, hvad Husmandsstemmer er værd, og derfor varer han sig vel for at støde Husmændene. Derfor saa man ogsaa, at da det ærede Medlem stod her og fremlagde sin Statistik over alle de Gaardmænd, der har været Skattesnydere, nævnte han slet ikke, hvad Ministeren nævnte, og hvad der staar i den Statistik, der er omdelt, at mellem disse Skattesnydere er ogsaa 36 Husmænd. Men alene det, at han slet ikke nævner det, viser jo den politiske Tendens i hele det ærede Medlems Angreb her fra denne Plads.

Da jeg nu er ved det ærede Medlem, vil jeg heller ikke undlade at sige, at jeg finder det meget beklageligt, at dette ærede Medlem er blevet udnævnt til Forstander for Statens Lærerhøjskole. Ligesom jeg i sin Tid udtalte mig imod og fandt det forkasteligt, at der blev ansat en erklæret Ateist til Forstander for et Seminarium, saaledes mener jeg ogsaa, det er ganske forkasteligt, at man har ansat det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen til Forstander for Statens Lærerhøjskole. Det er efter mit Skøn en Udnævnelse, der paa det skarpeste strider imod den Forbindelse, der er mellem Skole og Kirke, og imod, at Folkets store almindelige Flertal endnu slutter sig til Folkekirken. Det ærede Medlems Fane er jo — det har han sagt her i dette Ting — ikke Tro, men Tvivl om alt. Det skal Lærerne og det skal Børnene ogsaa lære: at tvivle om alt. Jeg mener, at en Mand med en saa negativ Livsanskuelse egner sig ilde for denne Skole og dens Tradition og er ingen værdig Efterfølger af Professor Olrik. Og som han er begyndt, er der ingen Tvivl om, at han vil fylde Skolen med ligesindede Lærere, og saa er det ligegyldigt, om der er Religionsundervisning i Skolen eller ikke, for antireligiøs Paavirkning kan ske ogsaa gennem et andet Fag, som de paagældende har med at gøre. Jeg vil derfor mene, at hvis han skulde være i Stand til at præge de unge Lærere, der kommer derind for at faa videre Uddannelse, vilde det være langt bedre, at de blev borte fra Skolen og det ærede Medlems „rationelle“ Videnskab. Jeg maa derfor paa det stærkeste bebrejde Ministeriet denne Udnævnelse, og selv om det ærede Medlem gaar herinde det meste af Tiden i Stedet for at forstaa, at en saadan Gerning kræver ogsaa sin Mands Arbejde for Lønnen derfor, saa kan han jo altid overkomme, saaledes som han har faaet Ros for her, at flytte noget om paa Klasserne og faa de rigtige

Meningsfæller ansat, saa den rigtige Sæd kan blive saaet, den Sæd, som er Tvivl og ikke Tro, og som efter mit Skøn fører til Død og ikke til Liv. Jeg vil sige det her, at havde det været en saadan Sæd, der var blevet saaet ude paa Bondelandet, da Folkehøjskolerne kom, saa vilde det aldrig have set saadan ud, hverken folkemæssigt og ej heller erhvervsmæssigt, for det danske Landbrug, som det gør nu.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann og det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen har ogsaa forleden Dag, da jeg maatte være fraværende, gjort nogle Bemærkninger til min Tale. Jeg maa beklage, at det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen ikke har forstaaet noget deraf; han sagde, at mine Tal var ruskende gale, men det er ham selv, der er forkert paa det og slet ikke har forstaaet noget af det. Jeg beklager, at den højt-ærede Landbrugsminister heller ikke har forstaaet mine Tal; derimod har det ærede Medlem Hr. Drachmann sikkert rigtigt forstaaet dem. Jeg skal holde mig til de letfattede Tal, som jeg nævnte, dette, at Landbrugsekporten daglig indbringer 4½ Mill. Kr. her til Landet. Det er et Tal, som ingen formodentlig vil falde paa at bestride, thi det vilde være en fuldkommen Benægtelse af de rene Fakta. Jeg har udelukkende talt om Landbrugets erhvervsmæssige Produktion, og jeg sagde, hvad jeg har fradraget som Raastoffer til denne Produktion. Det er ikke noget, som jeg har hittet paa, men det er noget, der er anvist mig af Statistisk Departement; i den Opgørelse, den Statistik, som dette Departement lavede til Brug for Valutakonferencens Forhandlinger, findes dette anført Side 299 under Betegnelsen: Raastoffer til Landbruget, og der er anført det samme, som jeg nævnte forleden Aften: levende Dyr, uformalet Korn undtagen Hvede og Rug, Foderstoffer, Markfrø, Gødningsstoffer, og saa har jeg tilføjet en Fjerdedel af forskellige Plantestoffer, nemlig de Soyabønner og forskelligt andet, som indføres her til Landet til Oliepresning, men hvoraf der som Biprodukt fremgaar Foderkager, hvilke Landbruget, som rimeligt er, bør regne med til sine Raastoffer og derfor fradrage. Det var de 1½ Mill. Kr. Til Rest bliver der saa 3 Mill. Kr. Vil man saa nu foruden det, at Landbruget jo leverer Fødemidler til Befolkningen, dertil lægge Kul, saa kan man jo udmærket gøre det, men det er nu et meget mindre Tal, end ærede Medlemmer, der har nævnt dette, vist tror; Mejerierne og Slagterierne bruger kun for en 8 Mill. Kr. Kul om